

מסורת הש"ס

(א) ר"ה י"ג, (ב) ע"י חוס' מנחות
סה. ד"ה אלץ יומא, (ג) [שבת
מו. וש"נ], (ד) מגילה ה.,
(ה) [ע"כ].

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

נב' בי אשר רבי יודן
הלכה בר' יוסי אדלא
להתקטתה. ומעין זה פסקים
יג ע"ה מנחות לב ע"ה:
רש"י ד"ה לא נצרכה וכו'
דהשתא כי הוה ארר כמי
ע"ה מנ"ל סי' תקס"ט ק"ק
תוס' ד"ה לא נצרכה. משום
ז"ס שלפני ד"ה יבין. הלשון
מוטעם דלא עיקר מה שא"ל
דעין להוציאו משום יוס' –
דלאו להוציאו דיום יוס' –

הנהגות הנר"א

[א] גמ' (ולר' מרחוק)
ת"ת:

רבינו גרשום

כמאן כר' יוסי דאמר דל אל
למספח בין לענין בין לאחוריו
אסור. בהספד, דלא זרנגא לא
אסור לאחוריו מותר. אי הכי,
דנין דמוקדשת ביה כר' יוסי,
עשרין ושתעצה לארבע נמי,
אידיא דהוה יומא מקמי
התיקום מיריש. ודקאמר
[ה'להכי] אסור מיריש יורא
דינין שפוק כ"ט אבד
שלמני, תיסק ליה דלהכי
הוה אסור דהוה ליה יומא
דבית כ"ה, דהוה יוסי דאסור
למספד, דהוה כ"ט אסור, דלא
אמר ר' יוסי בין לאחוריו אסור.
עדין מירנא נלא לי למיר
מיריש ויחא דנין ליה אסור מיריש
דינין. והפגני בלילה. כר'
שעשע קולס. אסור אבי.
להכי אסור מיריש אסור.

לאסור שלפניו, לחדש מעבור
הזה לי-א. (ל) (כית) [ירחן] קאס
חסר. ודסרת בתי דעקיה ל
ליה דהוי יומא דבתי חסר, תר
אסור, לא אמר לאתרי אסור א
שני ימים טובים, כן כ"ה (לכ)
לעיל, כך דודא הוון, דא דהוי
כל כך דאסור להו למספד וכ
הספד, לאתרי מורו בהספד
בהעניא אבל בהספד מחרין,
ומקטתור די לא למספד דהוי
לעיל מריש ירחא עד תמניא כ
מילתא ובטלי ליה. עשיין ותש
רב הלכה דיוסי. דאמר דהוי

א. נראה דל"ל דהו"ל יום דנאכר

סדר תעניות כיצד פרק שני תענית

רש ירחא דניסן לאסור את יום
לפניהן אסורין דאי משום ר"ח
דה אין לריבין מחוק: כמאן כר'
בחמיהה ושקת רבנן אי הכי

אלא לאסור יום שלפני
לאסור יום שלאחריו
בין לפניו בין לאחריו
ותשעה נמי מא' איר
יומא דמיתוקם תמידא
דבתר עשרין ותמניא
ותמניא ביה אתת בשרור
עידון מן אוריתא (ה) ^א
על ישראל שלא יעסם
את בניהם ושיחללו ש
בן שמוע וחביריו הלכו
אתת שכל גיולי רומ
להם עמרו והפגינו
כלילה אמרו אי שמי
לא בני אב אחד אנני
אנחנו מה נשתנינו מם
נחרין עלינו גזירות רעו
עשאוהו יו"ט אמר א
לחדש מעובר רב אי
לחדש חסר ככל שאל
בהפד פסוק וזה הוא
מובים עשאוהו ביו"ט

נמי אסור אמר מר
מועדא איתותב חגא
למה לי למימר מתמנו
ביה ותמניא גופיה אסור
ביה תמידא כיון דאילו
ובמליניה לשבעה תמני
יומא קמא דאיתותב
השתא דאיתית להכי
כיון דאילו מוקלע מילי
ותמניא עשרין ותשע
יומא דמקמי יומא דאיו
חייא בר אסי אמר רב
אמר הלכה כר' מאיר
והתני רשב"ג אומר ר
בהון שתי פעמים לומר
הלכה כרבן שמעון בר
מאיר אמר הלכה כר
אמר הלכה כרבן ש
אבא א"ר יוחנן הלכה
ר' יוחנן הלכה כרבי
ר' יוחנן הלכה כסתמי

[illegible]

ס. לפיכך דכל שלפניו או לאחריו אינו אסור רק בתענית.

הלבנו והפנינו. הפיגו לש
שמים להקב"ה היו
נלהם אמרו וכי לא אחיכם
מעובר. פירוש דעבדו לא

ה"נ לא נצרכה אלא
זמן כרבי יוסי דאמר
סור אי הכי בעשרים
והיו יומא דמקמי
ניפוק ליה דה"ל יומא
ניה דתניא ^בבעשרים
מכתא ליהודאי דלא
עם אחת נגזרה גזירה
בתורה ושלא ימולו
תחת מזה עשה יהודה
מלו עצה ממשרותא
מציין אצלה אמרה
לילה הלכו והפנינו
לא אחים אנחנו
ו לא בני אם אחת
אומה ולשון שאתם
ובמלום ואותו היום
לא נצרכה אלא
אמר אפילו תימא
חריו בתענית אסור
ומוטל בין שני ימים
נצמזו ואפילו בהספד
מומניא ביה ועד סוף
שבועיא דלא למיפד
ביה לימא מתשעה
דה"ל יומא דאיתוקם
מקלע (ליה) מילתא
גופיה אסור דה"ל
ביה תגא דשבועיא
עשרים ותשעה נמי
א ובמלניה לעשרים
גופיה אסור דה"ל
קס תמידא איתמר ר'
לכה כר' יוסי ושמואל

מי אמר שמואל הכי
התלמוד לומר בהון
לד שון אסורין לפניה
נגמליאל מעיקרא סבר
י מאיד כיון דשמעין
נזון בן גמליאל וכן א
רבי יוסי א"ל רבי חיי
סי ארלא להתענאה
משנה ותנן ^זא"ע"פ

ואפילו אם אירע מיילתא דבני
ישראל לא נזכרה ב' להבי נקט
מ' פ'ל כפול: מה פ'ל כפול
כר' שמואל גרסי': הלכא כר'
השקטנא. דיימ' הכחוש' אין
ר' אלן דלולא למקסד אין
כי. דלפניו מיהא אסור כר'

ריו אסור בין בהספד בין בתענית. ודע
ח"ר אלין ויזיא דלא להתענא. כלום
עד סוף מועדיא איתוקם ביה חגא די
לא נביטיל אלא שבעה, אבל חמני א
דבחר כ"ח, לעולם להכי אמר מרש
ה, וקאמר לפניו אסור לאחריו מותר.
וסקי לפניו אסור לאחריו מותר, ולא א

ית.

אֵלֵינוּ שְׁמִים גְּרָסִין פִּירוּשׁ
מִמֶּנּוּ הַגִּי' אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
נִצְרַח אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
הַלְלָנָה עַד יוֹם ל' וְהוּ

וַיָּבֹאוּ לְאוֹרֶהוּ *מִשּׁוֹם יוֹם
נִסְתָּן דִּיּוּם ל' מִפְּסִיק
הַיְכָל הַיִּזְרֵיךְ לְאוֹרֶהוּ
לְעֹלָמָה עֶשְׂרִים וּתְמִינָה:
יֵאֱמָר *וְכָל שֹׁם
דִּיה מִרְשָׁה יִרְחֹא וְכָל
הַסּוֹד דִּה"ל וְכָל הַקָּשָׁה
תְּחִי לִימָה תִּשְׁעָה וְחִפְזִי
שׁוֹם גּוֹרֵה וְכִטְלָנָה ל'ו
בְּחֵי אֶסֶר תְּמִינָה גּוֹפִיה
יוֹמָה דְּמִקְמִי יוֹמָה
וְגַם דְּשִׁנְעִיָּה וְחִירָךְ

לאלו פירכא דהא מיו"ט
דד מנעליין ליה ואנא
רר משום קמי יומא
f דשנועיא (ח) וכי האי
דיום עוריינס:
ר' יוסי דאמר
אבל לאחריו מותר.

ומר הלכה כר' יוסי היא
לפני הפורים דאי משום
ת תענית דהא אמונה
שבענו וי"ל ד"א דלמר
לא בטלו ר"ל הידין
מן י"ט ודלא להענאה
בדינים לפנייהם בטלו
ביוון דיום שלמי הפורים
י"ט דידהו שביי רגילין
ומתבטלו יו"ט שלהם
לומר שיבטלו משום
הפורים דה"ג אמרין
יום שלמי נקוד וכו'
טוריינים דקדוש דבטלו
לא יאסרו משום יו"ט
הלאסורים משום יום
ו כן ה"ג דיין דיום
נחבטל משום עצמו
ענות לא יאסר משום
שלמי הפורים:

הלכה
ותרין ואמר שמואל
תנא דמיקל כרבי
עון (ג) דמיקל טפי
אמר רבי חייא בר
סברא לך כי אמר
יוחנן הכי והאמר
מין וא לא מאחרין
מותרין

סור תמניא גופיה מאש
יה יומא דלחיתוב חגא
מיקלע כו': כרבי יוסי.
ענינה יהוה ומקלחון
ברענ גינה ולח מחמרין
לח להעננה לפניה
לחמרן לפני ולחמין
י. שקלרו קודם מנה:

עין משפט
נר מצוה

לה א מ"ח פ"ב מהלכות
מגילה הלכה יג:

מוסף רש"י

בְּעֶשְׂרִים וּתְמָנָא בִּיחָ.
נִחְלָדוּ קִיָּא כְּמִלְתָּא חֲסִידָא וְרִיָּא
לְדָלָא יִצְחָקוֹן (עס.)
אֲרִיִּיחָא. שְׁלָא יִטְעֵרֵנָּה לִתְמָן
שְׁמָלָן מִן הַחֲרֹדָה (עס.)
וְהַפְּתִירָא. מִלְּקִין כְּנֻסִין
וְהַחֲסִידָא בִּדְ שִׁמְשִׁינָּה (עס.) אִי
יִרְחֹמֵהוּ כְּלִימָה לִתְמָן קִרְבִּיָּה
שְׁמִירָא. הִלְכֵּהּ כְּחֵסֶם מִשְׁנֵה.
וְרִי אִוֵּם חֲסִידָא חֲשֹׁנָה וְשִׁלְחָא
דְּכֵר חֲסִידָא יִשְׁרֹו כְּעִינֵי שְׁמָלָן
וְלֵא חֲסִידָא חֲסִידָא חֲסִידָא
עֲלִיָּהן בִּדְ שְׁמָלָא יִשְׁרֹו עֲשִׂינָּה מִן
יִשְׁרֹו וְנִחְלָדוּ כְּלִימָה נֶשֶׁת מִן
הַחֲסִידָא בִּדְ כְּמִלְתָּא (עס.)

יְבִינוּ חֲנָאֵל

ושענין, לאסור עלאהריו, כי
יש דאמר מיס חללו בן
לפניהם בן אלהים
אסורין. ואיך, רישא אלה
אמר רחא דני, אקומנא
תנא תנא דאש אשד לא
לאסור יס כיש עדר, לא
לי. תיפוס חללו ליה יס
שלאר חן כארד, ושארזו
ליוס טיטוס (דני) ואל
שארזא ונאחא שרזא
טכא ליהרדא לא עידון
אורייתא. ושני אביי, לא
ועברכו וכו' ורלא עא יס
ליוס. התגברת ליה יס כיש
אסור. שרזא יס אהר כיש
בן יוס, ליוס לא יס חן
שמיס שרזא יס יוסקי
אקומנא דאירוקי בן תמידא.
ושענין, נא, למה לי למימר
תקומנא בנים הימים טובים
דאירוחת. תמידא
שרזיא, תיפוס ליה דרזא
ליה יס הימים טובים
דאירוקי בן תמידא. ושענין
לא צריכא אלא דא חרזי
היה יוסקי וכו' ורלא יס
טכא דאירוקי יס יוסקי
טכא מעידי אלא יס יוס, ויוס
אסור טכא ליה דאירוחת
בן תמידא שרזיא. ושאר
דאירוחת חזי כיש יוס דא

מִקְלָעַנָּה (כִּלְלָה) (כּוֹלֵל)
 אִישׁוֹתֵינוּ תִּמְרֵיד וְאִיתְּרוֹתֵינוּ חָגַג
 בְּרִשְׁתֵּינוּ. מִפְּרֹשׁ בְּמִנְחוֹת
 בְּרַק רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר
 עוֹמֵר הֵיכַל כּוֹלֵל אִתְּרוֹס
 תִּמְרֵיד אֲשֶׁר הַצִּירִיק
 מִסְרִיס יֶחֱד מִתְּחַד וּמִבְּאִ
 תִּמְרֵיד, דְּהוּ דְרִישׁ אֶת הַכֶּבֶשׂ
 תִּשְׁשֶׁה לָשׁוֹן יְחִיד, וְאֶהְרֹד
 לְהוּ רַבֵּן אֶת קִרְבֵּי לַחֵם
 [תִּשְׁמֹר] שִׁיּוֹ בִּלְחֵם
 וְדִחוּ מִתּוֹמֹת הַלֶּשֶׁכָּה, וְדִחוּ
 דְּבִרֹתֵינוּ, וְתִקְיִינוּ דְּבִרֵּי
 בְּרִיתֵנוּ שְׁלֵל יִהְיֶה תִּמְרֵיד כֵּן
 אֵלָּא מִשְׁלַ עֲבוֹר, וְכֵן הוּא

[illegible]